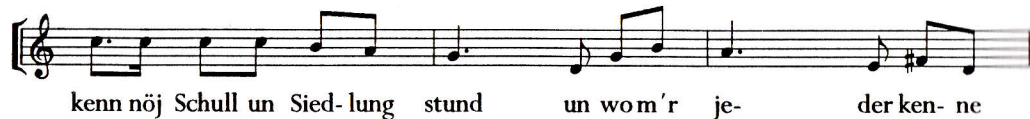
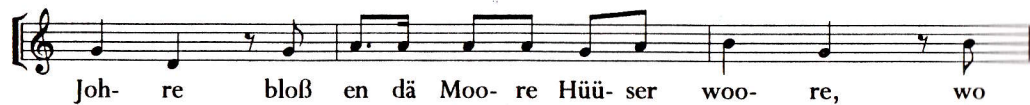
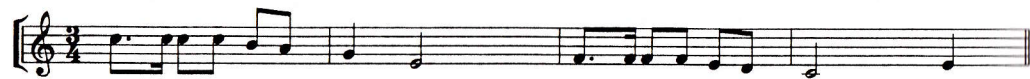

Jedangke öm Lonx

Text: Hans Sürtenich

Musik: Willi Pohl

Satz: Horst Herbertz / Febr. 1995

2. Bloß he un do stund ens e Huus jet wigter us d' r Stadt eruus. Doch immer so dat Hüüsjer stund, dat m' r d' r Rhingtoon kikke kunt. Dat ahle Zonz ess m' r bekannt, durch dat als Kenger mer jerannt un wo m' r vruh un jlöcklich woore en all dä schöne Kengerjohre. O du mi Zonz...
3. Dröm jonn ich jän des Ovends spät, wo m' r so schön ens, wie m' r säht, met sich allejn verzälle kann, em Jejs, versteht sich, dann und wann. Dat kütt m' r alles en d' r Senn, ich kicke en jede Eck erenn, wo mer als Kenger han jespillt un wat uns söns noch joot jevillt. O du mi Zonz...
4. De Müll, et Schloß, d' r Jüddetoon, d' r Rhingtoon un d' r Krötschetoon, de Bongelspootz, d' r Lange Jang, d' r Daach woot uns nitze lang. Die Tööncher all', wä deht se nenne, mer dähte se jo all jot kenne, die Wassersick un die Stadtmoor: Wat vör en schöne Zick dat wor. O du mi Zonz...